

skilt fra Forvaltningen. Det siger sig selv, at naar Forholdene er forandrede saaledes, at der er opstaaet et nyt Flertal, der paa Retsplejekomraadet ikke nærer forskellige Anskuelser, kunde man ikke forvente, at Regeringen skulde opstille det Lovforslag, som var fremme i Fjor, men maatte gøre et Forsøg paa at faa indført Forbedringer deri. Det kunde dog være, at Betingelserne i det andet Ting ogsaa var gunstigere for at faa vedtaget en videregaaende Reform end den, der forelaa i Fjor. Jeg haaber, at det skal vise sig, at Forsøget vil lykkes, saa at vi kan komme videre, end der var Udset til i Fjor.

Mindretallet retter navnlig sine Bebrejdelser mod os Socialdemokrater og beklager, at vi har skiftet Standpunkt fra i Fjor. Men hvis det havde været Mindretallet om at gøre objektivt at referere Socialdemokratiets Stilling, vilde Mindretallet være kommet til det Resultat, at der egentlig ingen Grund var til at hævde, at vi havde skiftet Standpunkt. Vort Standpunkt paa det Omraade har nemlig altid været det, paa hvilket vi staar i Dag. De socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget i Fjor sluttede sig til Lovforslaget, som det da forelaa, men vi udtalte tillige i Betænkningen følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse. Udvalgets socialdemokratiske Medlemmer „har efter Retsplejelovens Vedtagelse i 1908 og 1909 indtaget det Standpunkt, at enten skal denne Lov ophæves og et Arbejde paa en Retsreform med Gennemførelse af Anklageprincippet, folkevalgte Nævninger og Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen straks optages, eller ogsaa bør den vedtagne Retsplejelov hurtigst føres ud i Livet, for at Arbejdet for dens Forbedring derpaa snarest kan optages. Da der ikke indenfor Flertallet er Stemning for en Ophævelse af den vedtagne Lov, og da en Tilstand, hvor Loven er vedtaget, men ikke traadt i Kraft, er den slettest mulige, slutter Mindretallet sig til Flertallet i dets Ønske om Retsplejelovens Ikrafttræden.“ Det var vor Motivering til at slutte os til Flertallet i Fjor, som det havde været det i tidligere Aar. Vi saa ingen anden Udvej til at komme videre, og det stod os klart, at vi maatte have en Reform af vor Retspleje. Vi kunde da ikke se nogen anden Udvej med det daværende Flertal end den at forsøge at støtte Bestræbelserne for at faa

den Lov sat i Kraft, men vi gjorde det med det udtrykkelige Forbehold, at vi straks vilde begynde paa at faa denne Lov forbedret, fordi vi erkendte, at den ikke fyldestgjorde de Fordringer, som vi maatte stille til en Retsreform. Det samme erkendte for øvrigt Flertallet i Fjor, og den samme Erkendelse kommer frem ogsaa fra Mindretallet i Aar, at Reformen af 1909 ikke var saaledes, at den fyldestgjorde de Krav til en Retspleje, vi er berettigede til at stille.

Der er nu i dette Udvalg opnaaet et Flertal for at give Lovforslaget en Skikelse, hvorved der er Sandsynlighed for, at det kan blive gennemført i denne Samling. Paa et enkelt Punkt har det Parti, jeg tilhører, og det radikale Venstre maattet bringe et betydeligt Offer for at naa frem til denne Sandsynlighed eller til dette Haab om, at Lovforslaget kan gennemføres i denne Samling. Det er paa Spørgsmaalet om Nævningerne. Ifølge Regeringslovforslaget var Bestemmelserne om Nævningernes Udtagelse saaledes, at det blev virkelig folkevalgte Nævninger. For imidlertid at kunne fastholde Haabet om, at Lovforslaget kan gennemføres i denne Samling, er vi gaaet tilbage til Loven af 1909 med Hensyn til den Maade, hvorpaa Nævningerne skal udtages, nemlig den, at Grundlisten udpeges af et Udvalg, hvori der sidder blandt andet to Mænd, som er udnævnte af Embedsmænd. Det har kostet os ikke ringe Overvindelse at gaa dertil, men vi har ikke des mindre gjort det, fordi vi syntes, vi vilde bringe det Offer for at opnaa de to meget betydelige Fremskridt, Regeringslovforslaget indeholder i Modsætning til Loven af 1909, nemlig Anklageprincippets Gennemførelse i vor kriminelle Retspleje og Domsmagtens Adskillelse fra Administrationen. Det regner vi for saa betydelige Fremskridt, at vi har fundet det efter Omstændighederne forsvarligt at give Køb paa Spørgsmaalet om Nævningerne. Det har, siger jeg, kostet Flertallet Overvindelse at gaa med dertil, men jeg maa bemærke, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) vel ikke vil betragte dette som et Offer, han bringer. Han hører til Flertallet, men paa dette Punkt er det kun de øvrige Medlemmer af Flertallet, som bringer et Offer. Og naar vi gør det, er det altsaa udelukkende i Haab om, at vi derved har skabt gunstigere Betingelser for Lovforslagets Gennemførelse i det andet Ting. Skulde dette Haab blive skuffet, saa at Lovforsla-